

УПОТРЕБА НА ПРИТЕЖАТЕЛНО И ВЪЗВРАТНО ПРИТЕЖАТЕЛНО МЕСТОИМЕНИЕ

РАБОТЕН ЛИСТ – УПРАЖНЕИНИЯ

1. В поредицата от думи има две излишни. Открийте ги. По какво те се различават от останалите думи?

моите

твое

мене

неговите

вашият

него

тяхна

нейния

наши

2. Попълнете правилно таблицата с местоимения от текста .

- Е, какво стана, съседке? Даде ли храна на моето лястовиче?
- Ох, сестричке лястовичке, не знам какво да ти кажа – отвърна враната загрижено. -Послушай какво нещо се случи: отивам аз на училището, нахраних моето вранче и взех да търся твоето лястовиче. Ти нали ми каза да търся на- хубавото и което е най-хубаво, нему да дам храната. Гледах, сестричке, гледах, изгледах всичките птичета, но от моето по-хубаво не видях. И взех, че дадох нему твоята храна.

Георги Райчев „Най-хубавото птиче”

ЛИЧНИ МЕСТОИМЕНИЯ	ПРИТЕЖАТЕЛНИ МЕСТОИМЕНИЯ

3. Попълнете правилно диалога, като като използвате *и*, *й* или *й*.

- Този молив тво _____ ли е?
- Не е мо _____, но преди малко Вили си търсеше молива – сигурно е не _____ н.
- Ще го оставя на чина _____.

4. Открийте кое притежателно местоимение е скрито в текста, като изпълните задачите след него.

Дебютната книга на Емил Конрад „Нещата, на които не ни учат в училище“ предизвика противоречиви реакции. Но стана причина и за упашки от тийнейджъри пред книжарниците. Това не е особена изненада, защото в книгата си авторът пише по теми, близки до младите хора.

- първата гласна от личното име на автора
- четвъртата буква от думата с правописа грешка във второто изречение
- последната буква от подлога в първото изречение
- първата буква на личното местоимение за 1 л. мн.ч.

Прочетете думата отзад напред.

5. Попълнете празните места в текста. В две от тях трябва да поставите кратката форма на притежателното местоимение **неин**, а в другите шест – кратката форма на възвратно притежателното местоимение **свой**.

Мери Попинз се качи по стълбите направо в детската стая и децата се втурнаха след нея. Там до камината стоеше пътната чанта. Чадърът стърчеше на обичайното място – в ъгъла. Излеждаха грижливо поставени, сякаш са били там години наред.

В креватчето Анабел, с посиняло от рев лице, се опитваше да се върже на фльонга. Изведнъж тя видя Мери Попинз, втренчи се учудено в нея и ѝ се усмихна с беззъба усмивка. Сетне се направи на невинно ангелче и започна да свири по пръстите на краката като на пиано.

- Хм! – каза Мери Попинз и сложи сламената шапка в картонената кутия. Свали палтото и го закачи на закачалката зад вратата. Погледна се в огледалото на детската стая, после отвори пътната чанта.

В нея нямаше абсолютно нищо освен един шивашки метър свит на руло.

Отбележете с ☒ изречението, в което се срещат три различни форми на личното местоимение **тя**.